

Bemærkninger til lovforslaget

I folketingsåret 1982-83 fremsatte socialistisk folkeparti forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af en videofond, jfr. Folketingstidende 1982-83, forhandlingerne sp. 5362 og 7508, tillæg A sp. 2897 samt tillæg B sp. 2829. I folketingsåret 1983-84, 2. samling, genfremsatte socialistisk folkeparti forslaget i en let ændret skikkelse i form af et forslag til folketingsbeslutning om en udvidet produktion og distribution af video og støtte til nye forskningsinitiativer på området, jfr. Folketingstidende 1983-84, 2. samling, forhandlingerne sp. 3011 og 4304 samt tillæg A sp. 3473.

I folketingsåret 1984-85 fremsatte socialistisk folkeparti forslag til lov om ændring af lov om film, der var nogenlunde identisk med nærværende forslag, jfr. Folketingstidende 1984-85, forhandlingerne sp. 1280 og 3028, tillæg A sp. 1149 samt tillæg B sp 1653.

Forslagene blev i alle tilfælde positivt modtaget af socialdemokratiet, det radikale venstre og venstresocialisterne, uden at det positive dog gav sig udtryk i vedtagelse.

Folketingets kulturudvalg afgav den 22. maj 1985 en beretning over forslaget til lov om ændring af lov om film, som er optrykt som bilag til dette forslag. Det er med baggrund i denne beretning, forslagsstillerne ønsker at genfremsætte forslaget fra 1984-85.

Situationen på området

Kulturministeriet har til brug for en nordisk videokonference i april 1984 udarbejdet en redegørelse med titlen »Video i Danmark«. Det hedder heri bl.a.:

»Antallet af videobåndoptagere i Danmark skønnes ved udgangen af 1983 at være ca. 225.000 svarende til en husstandsdekning på ca. 9,9 pct.

Ved udgangen af 1983 var ca. 2.300 titler i distribution ved udlejning i specialforretninger og supermarkeder. Udbuddet består overvejende af spillefilm fra de sidste 25-30 års biografrepertoire samt billige importerede engelsksprogede actionfilm. Årsomsætningen i 1983 skønnes at være ca. 200 mill. kr. I juni 1982 blev der indført en afgift

på 30 kr. pr. kassette (såvel indspillede som uindspillede bånd) samt en afgift på 1.500 kr. pr. videoptager/gengiver. Apparatafgiften indbragte i 1982 88 mill. kr., båndafgiften 15,5 mill. kr. Begge afgifter er af rent fiskal karakter.«

Der er i dag ca. 300.000 videobåndoptagere i hjemmene. De anvendes til forskudt TV-kigning og afspilning af forudindspillede videogrammer, som lejes eller købes hos videodistributørerne. Markedet domineres som nævnt ovenfor af spillefilm, hvoraf hovedparten er indspillet i udlandet. På det legale marked findes også i videogramrepertoiret en del såkaldt blød porno samt en lang række skræk- og voldsfilm, hvoraf de fleste tidligere har været vist som spillefilm i biografene. De virkelige hårde porno- og voldsfilm distribueres som oftest gennem det illegale videomarked, dvs. som piratkopier, som unddrager sig alle former for afgift.

Videogrammer anvendes også i undervisningen, og man må påregne en betydelig stigning i anvendelsen af video på folkeskole- og gymnasieniveauerne, efter at der pr. 1. august 1984 er indgået en aftale mellem »brugerne« (Kommunernes Landsforening, Amtsrådsforeningen, Københavns og Frederiksberg kommuner, undervisningsministeriet) og rettighedshaverne (Copy-Dan) om optagelse, benyttelse samt opbevaring af radio- og TV-programmer fra Danmarks Radio. I en forsøgsperiode på 2 år kan disse undervisningsinstitutioner samt materialecentraler tappe og forevise samtlige programmer fra Danmarks Radio (biografspillefilm undtaget) mod en mindre afgift til Copy-Dan - mere eller mindre efter de retningslinjer, som er gældende på fotokopiområdet.

Dertil kommer, at Danmarks Radio til resten af institutions- og hjemmemarkedet påregner at kunne etablere en forsøgsordning med salg, deponering og udlejning af tidligere udsendte danske TV-programmer. Distributionen til institutionsmarkedet søges etableret gennem statens filmcentral, mens man påtænker at nå hjemmemarkedet gennem en abonnements- eller klubordning.